

Φλωρίνης Εορδαίας: “Η Εκκλησία υπάρχει όχι μόνο για να διακονεί τον άνθρωπο αλλά για να θυσιάζεται για τον καθένα από εμάς”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

Η σχέση της νεολαίας με την πίστη, η κοινωνική αλληλεγγύη, οι αλλαγές στην τοπική κοινωνία, είναι μερικά από τα ζητήματα στα οποία κλήθηκε να απαντήσει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας κ. Ειρηναίος σε συνέντευξή του στο kozan.gr.

“Ο πραγματικός μας πλούτος δεν είναι τα χρυσά και ασημένια καντήλια που μάλιστα σήμερα δεν τα έχουμε. Είναι τα δάκρυα των πιστών που πέφτουν μέσα στο Ναό και οι ψυχές που βρίσκουν ανάπαυση, ελπίδα και επιστηριγμό. Αυτός είναι θησαυρός που δεν χάνεται ποτέ. Αυτή είναι η δύναμη της Εκκλησίας μας”, τόνισε.

“Τα λείψανα δεν είναι μαγικά αντικείμενα. Είναι οι μνήμες και τα σώματα ανθρώπων που αγάπησαν τον Χριστό μέχρι θυσίας. Όπως κρατάμε μια φωτογραφία αγαπημένου μας για να θυμόμαστε την παρουσία του, έτσι και η Εκκλησία τιμά τα λείψανα των Αγίων. Είναι ζωντανές αποδείξεις ότι ο άνθρωπος μπορεί να φτάσει

στην αγιότητα και στην αφθαρσία. Είναι η αγάπη του Θεού που δεν σβήνει ποτέ και μας οδηγεί στην αιωνιότητα”, υπογράμμισε.

“Η φτώχεια σήμερα χτυπά κυρίως τους νέους που παλεύουν με την ανεργία και με ένα αβέβαιο μέλλον. Γι’ αυτό και η Εκκλησία δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο στη φιλανθρωπία. Χρειάζεται συνεργασία με το Κράτος, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και με την Κοινωνία. Μόνο έτσι μπορούν να βρεθούν λύσεις σταθερές και δίκαιες”, επεσήμανε.

Ακολουθεί η συνέντευξη:

- Αν ένας 17χρονος σας έλεγε σήμερα: «Σεβασμιώτατε, δεν πιστεύω στον Θεό», τι θα του λέγατε για να τον μεταπείσετε;

Δεν θα τον πίεζα ούτε θα τον έκρινα. Η αμφιβολία είναι φυσιολογική και συχνά είναι η αρχή μιας αληθινής σχέσης με τον Θεό. Ο Χριστός δεν ζητάει να Τον αποδεχτούμε τυφλά. Ζητάει να Τον γνωρίσουμε προσωπικά. Όπως δεν καταλαβαίνεις ποτέ τη γεύση του μελιού αν δεν το δοκιμάσεις, έτσι και τον Χριστό δεν μπορείς να Τον γνωρίσεις αν δεν Τον ζήσεις.

Θα του έλεγα να κάνει το πείραμα της καρδιάς. Να Του μιλήσει με απλά λόγια και να Του πει: «Χριστέ, αν υπάρχουν, δείξ’ το μου». Έχω δει νέους που περνούσαν ώρες στα social media αλλά μέσα τους ένιωθαν άδειοι. Κι όμως, όταν έκαναν αυτό το μικρό άνοιγμα, βρήκαν ειρήνη και χαρά που δεν τους την έδωσε κανένα άλλο μέσο.

Η Εκκλησία είναι οικογένεια και όχι θεσμός. Είναι μια αγκαλιά που περιμένει τον καθένα, ακόμη και εκείνον που αμφισβητεί. Γιατί, στο τέλος, αυτό που όλοι διψάμε δεν είναι τα likes και followers, αλλά η αγάπη, η αποδοχή, η ταπείνωση, η συγχωρητικότητα και η αλήθεια. Όλα αυτά είναι ο Χριστός.

- Αν ένας νέος σας ρωτούσε: «Γιατί η Εκκλησία έχει τόσο πλούτο, ενώ ο Χριστός κήρυξε την ταπεινότητα και τη φτώχεια;»

Κατ’ αρχήν θα ήθελα να δηλώσω ότι η **Εκκλησία δεν έχει πλούτο** όπως ορίζεται στην κοινωνία. Ούτε έχει τη μεγάλη περιουσία όπως παραπλανητικά και εσκεμμένα κηρύσσουν τα ΜΜΕ, άλλωστε **το 97% έχει δοθεί στο Κράτος για να αποδοθεί στο λαό**. Όμως η συμφωνία της Εκκλησίας με το Κράτος δεν τηρήθηκε από τη μεριά του. Ο “πλούτος” που βλέπουμε στους Ναούς δεν είναι για αξιοποίηση ή επίδειξη. Σίγουρα λάθη γίνονται και τα βλέπουμε αυτές τις μέρες. **Τα περισσότερα αντικείμενα είναι δωρεές χριστιανών που προσφέρονται από πίστη και αγάπη στον Χριστό και στο Ναό και μάλιστα τις περισσότερες φορές από το υστέρημά τους**

. Θυμάμαι μια γιαγιά που μου έφερε το μοναδικό της δαχτυλίδι και μου είπε: «Αυτό είναι για την Παναγία». Αυτές οι προσφορές δεν είναι πολυτέλεια, είναι πόνος από ασθένειες, από δοκιμασίες και από θανάτους. Είναι πιστή στον Χριστό, εμπιστοσύνη στην Εκκλησία και στους ιερείς της. Όπως σήμερα κάποιοι δίνουν τα χρήματά τους για να αγοράσουν ένα ακριβό κινητό ή ένα επώνυμο ρούχο, έτσι και οι παλιοί έδιναν το καλύτερο που είχαν για να τιμήσουν Εκείνον που αγαπούσαν.

Αυτός ο “πλούτος” δεν σημαίνει ότι η Εκκλησία είναι αδιάφορη και σκληρή απέναντι στον άνθρωπο. **Κάθε μέρα μοιράζονται τρόφιμα και φάρμακα, δίνονται υποτροφίες, στηρίζονται οικογένειες που δυσκολεύονται. Πίσω από τη δράση κάθε Ενορίας κρύβονται μικρά θαύματα καθημερινής αγάπης.**

Ο πραγματικός μας πλούτος δεν είναι τα χρυσά και ασημένια καντήλια που μάλιστα σήμερα δεν τα έχουμε. Είναι τα δάκρυα των πιστών που πέφτουν μέσα στο Ναό και οι ψυχές που βρίσκουν ανάπαυση, ελπίδα και επιστηριγμό. Αυτός είναι θησαυρός που δεν χάνεται ποτέ. Αυτή είναι η δύναμη της Εκκλησίας μας.

- Σε πολλούς η νέα γενιά θεωρεί τις λιτανείες και τα προσκυνήματα λειψάνων ως «μεσαιωνικές πρακτικές». Τι θα λέγατε σε όσους απορρίπτουν αυτά τα έθιμα ως δεισιδαιμονία;

Καταλαβαίνω ότι στους νέους αυτά μπορεί να φαίνονται ξεπερασμένα, μάλιστα σε ένα κόσμο θρησκευτικού συγκρητισμού. Όμως οι λιτανείες δεν είναι απλές πομπές ή παρελάσεις. Είναι ένας τρόπος να φέρνουμε την πίστη μας έξω στον δρόμο. Είναι σαν ένα μήνυμα που δεν κρατάει για λίγες ώρες αλλά για αιώνες. Όταν περνάει η εικόνα στους δρόμους, είναι σαν να δηλώνει ο λαός ότι θέλει τον Χριστό μαζί του, θέλει τον αγιασμό των σπιτιών, των δρόμων και των πλατειών. Δηλαδή όπου ζει ο άνθρωπος.

Τα λείψανα δεν είναι μαγικά αντικείμενα. Είναι οι μνήμες και τα σώματα ανθρώπων που αγάπησαν τον Χριστό μέχρι θυσίας. Όπως κρατάμε μια φωτογραφία αγαπημένου μας για να θυμόμαστε την παρουσία του, έτσι και η Εκκλησία τιμά τα λείψανα των Αγίων. Είναι ζωντανές αποδείξεις ότι ο άνθρωπος μπορεί να φτάσει στην αγιότητα και στην αφθαρσία. Είναι η αγάπη του Θεού που δεν σβήνει ποτέ και μας οδηγεί στην αιωνιότητα.

- Αν ένας νέος σας έλεγε: «Δεν χρειάζομαι Θεό, έχω την επιστήμη, την τεχνητή νοημοσύνη και την τεχνολογία που μου λύνουν τα προβλήματα»,

τι θα του απαντούσατε;

Η επιστήμη είναι δώρο του Θεού και ευλογία για τον άνθρωπο. Χάρη σε αυτήν έχουμε φάρμακα, πρόοδο στην ιατρική, σε όλες τις επιστήμες και επικοινωνία με όλο τον κόσμο. Η τεχνητή νοημοσύνη, μας δίνει εργαλεία που λίγα χρόνια πριν έμοιαζαν αδύνατα. Αρκεί βέβαια να μπορέσουμε να τη διαχειριστούμε προς όφελος μας. Όλα αυτά όμως δεν μπορούν να απαντήσουν στο πιο βαθύ ερώτημα. Γιατί αξίζει να ζω;

Έχω μιλήσει με νέους που εντυπωσιάζονται από τις δυνατότητες της τεχνητής νοημοσύνης. Τους λέω ότι οι αλγόριθμοι μπορούν να κάνουν υπολογισμούς και να δίνουν λύσεις, αλλά δεν μπορούν να αγαπήσουν. Δεν μπορούν να σε αγκαλιάσουν. Δεν μπορούν να σε παρηγορήσουν όταν χάνεις έναν άνθρωπο που αγαπάς. **Η επιστήμη λύνει προβλήματα αλλά δεν γεμίζει την ψυχή.**

Ο Χριστός δεν είναι αντίπαλος της επιστήμης. Είναι το θεμέλιο που δίνει σε όλα αυτά νόημα και όρια. Χωρίς Αυτόν η γνώση γίνεται συχνά εγωισμός. Μέσω του Αγίου Πνεύματος η επιστήμη γίνεται διακονία. Η τεχνολογία και η τεχνητή νοημοσύνη γίνονται εργαλεία που υπηρετούν τον άνθρωπο και δεν τον σκλαβώνουν.

- Η κοινωνία βλέπει όλο και λιγότερους νέους να γίνονται ιερείς. Γιατί να θέλει ένας νέος σήμερα να αφιερώσει τη ζωή του στην Εκκλησία και όχι σε μια καριέρα με περισσότερη αναγνώριση και χρήματα;

Πράγματι σήμερα μειώνονται οι νέοι που θέλουν να γίνουν ιερείς. Και αληθινά κάποιος που ζητά καριέρα, αναγνώριση και χρήματα θα κάνει λάθος αν επιλέξει την Ιερωσύνη. Αυτή δεν μετριέται με χρήματα, με προαγωγές και με κοινωνική αναγνώριση. Αντιθέτως πολλές φορές αν ο ιερέας θέλει να κάνει τη δουλειά του και πτωχεύει και κατακρίνεται. Για αυτό και η επιλογή πρέπει να είναι συνειδητή και να προέρχεται από το κάλεσμα του Αγίου Πνεύματος. Δεν είναι εργασία είναι διακονία. Είναι κένωση του εαυτού. Είναι πατρότητα και αγάπη χωρίς όριο.

Όσο η κοινωνία απομακρύνεται από τον Χριστό και οι νέοι άνθρωποι από την Εκκλησία τόσο θα μειώνονται και οι ιερατικές κλίσεις. Και όσο λιγοστεύουν οι κλίσεις αυτές, τόσο θα φθίνει και η ποιότητα των υποψηφίων ιερέων. Είναι ένα πρόβλημα που η Εκκλησία μας το γνωρίζει καλά και προσπαθεί να το αντιμετωπίσει όμως δεν είναι εύκολο. Παρ όλα αυτά όμως υπάρχουν νέοι και καλοί κληρικοί που μαζί με τις οικογένειές τους μπορούν να ελκύσουν προς την Ιερωσύνη νέους ανθρώπους αφού οι ίδιοι είναι

ζωντανά παραδείγματα. Υπάρχουν νέες πρεσβύτερες που με την αγάπη τους, τη στήριξη του ιερέα, των παιδιών τους και του ενοριακού έργου γίνονται τα πιο ζωντανά παραδείγματα. Οι ιερατικές οικογένειες είναι οικογένειες που η ζωή τους είναι γεμάτη από χαρά, δημιουργικότητα και ευτυχία επειδή υπάρχει Χριστός. Αυτό δε συγκρίνεται με κανένα μισθό και καμία καριέρα.

- Σε μια εποχή που μιλάμε συνεχώς για ισότητα, πολλοί θεωρούν άδικο να μην μπορούν οι γυναίκες να γίνουν ιερείς. Γιατί η Εκκλησία αρνείται αυτό το βήμα και τι θα λέγατε σε μια κοπέλα που θα ήθελε να γίνει;

Καμία αδικία δεν υπάρχει στην Εκκλησία στο θέμα της γυναίκας. Όλοι μέσα στην Εκκλησία, αρχιερείς, ιερείς, διάκονοι, χριστιανοί και χριστιανές προσκυνούμε μία γυναίκα την Παναγία, που είναι το ιερότερο, το καθαρότερο και αγιότερο πρόσωπο ολόκληρης της ανθρώπινης δημιουργίας. Αυτή την γυναίκα η Εκκλησία την τιμά και τη θεωρεί ενδοξότερη και τιμιώτερη ακόμη και από τους Αγίους Αγγέλους. Τόσο ψηλά έχει η ορθόδοξη θεολογία της γυναίκας. Άρα καμία αδικία δεν υπάρχει και οι απόψεις αυτές θεωρώ πως προέρχονται από άγνοια. Ο αναστημένος Χριστός κηρύσσεται πρώτα από γυναίκες που γίνανε μάρτυρες της Αναστάσεως του.

Η Ιερωσύνη δόθηκε στους άνδρες όχι επειδή οι γυναίκες είναι κατώτερες, αλλά γιατί έχουν άλλο ρόλο και άλλα χαρίσματα. Όπως άλλωστε αντίστροφα ο άντρας που δεν κυοφορεί δεν σημαίνει ότι είναι κατώτερος της γυναίκας. Έχω δει γυναίκες να κρατούν ολόκληρες Ενορίες με την αγάπη, την προσφορά και την κατήχησή τους. Αν μια κοπέλα μου έλεγε «θέλω να γίνω ιερέας», θα της απαντούσα: «Η Εκκλησία σε χρειάζεται με όλα τα χαρίσματά σου, όχι με άμφια, αλλά με την καρδιά σου που μπορεί να σώσει ψυχές». Στόχος της ζωής μας δεν είναι η Ιερωσύνη αλλά η αγιότητα.

- Αν σας ρωτούσε ένας νέος ομοφυλόφιλος πιστός «Πώς με βλέπει η Εκκλησία;» τι θα του απαντούσατε για να νιώσει κατανόηση χωρίς να αλλοιώνεται η διδασκαλία;

Θα του έλεγα ότι η Εκκλησία τον βλέπει ως παιδί της. Σε αγαπά και σε σέβεται όπως κάθε άνθρωπο. Ο Χριστός άνοιξε την αγκαλιά Του σε όλους και αυτό κάνει και η Εκκλησία σήμερα. Δεν υπάρχει ξένος στην Εκκλησία. Όλοι έχουν θέση μέσα της. Η διδασκαλία όμως της Εκκλησίας είναι η βάση της ζωής μας. Και αυτή η βάση δεν αλλάζει ανάλογα με τα φαινόμενα που παρατηρούνται σε κάθε εποχή. Η αποστολή της Εκκλησίας είναι να μεταμορφώνει τον άνθρωπο. Να τον καθοδηγεί

να σκέφτεται ορθόδοξα και σωστά με βάση το Ευαγγέλιο. Σκοπός της είναι να νουθετήσει και να στηρίξει με αγάπη.

Η αληθινή ελευθερία που προσφέρει η Εκκλησία είναι μακριά από την αμαρτία και κοντά στον Χριστό. Γιατί μόνο εκεί βρίσκεται η πληρότητα και η χαρά που αναζητά η ψυχή του ανθρώπου. Η αλήθεια του Χριστού δεν περιορίζει αλλά ελευθερώνει. Δεν πληγώνει αλλά θεραπεύει. **Θα του έλεγα λοιπόν να ζήσει την ομορφιά της πίστεώς μας και να αγωνιστεί για να θεραπευτεί, παραμένοντας δίπλα του ως κληρικός και δείχνοντας του πατρότητα.**

- Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών κ.κ. Ιερώνυμος είπε πρόσφατα ότι «Η Παναγία μας δεν κάνει διακρίσεις». Πώς συνάδει αυτή η δήλωση με τις πρακτικές της Εκκλησίας σήμερα;

Ο λόγος του Μακαριωτάτου είναι πάντα σοφός και ποιμαντικός. Με τη φράση αυτή μας θυμίζει ότι η Παναγία είναι η Μητέρα όλων. Δεν κάνει διακρίσεις και δεν απορρίπτει κανέναν. Αυτό είναι και το έργο της Εκκλησίας. Να είναι μια μεγάλη οικογένεια που χωρά όλους για να οδηγηθούν στη σωτηρία τους.

Αν κάπου γίνονται διακρίσεις μέσα στη ζωή της Εκκλησίας και την ποιμαντική της αυτό είναι ανθρώπινη αδυναμία και όχι ευαγγελική αλήθεια. Εκεί χρειαζόμαστε μετάνοια και διόρθωση. Η φωνή του Μακαριωτάτου μας δείχνει τον δρόμο. Εμείς έχουμε ευθύνη να τον βαδίσουμε. Η Εκκλησία και η Παναγία είναι Μάνα και αγκαλιάζει αδιάκριτα όλους τους ανθρώπους. Οποιαδήποτε άλλη στάση είναι ξένη στην αποστολή της Εκκλησίας μας.

- Αν σας ρωτούσε ένας νέος της περιοχής, που έχει σοβαρά οικονομικά προβλήματα, γιατί η Εκκλησία δεν κάνει περισσότερα για τους ανθρώπους που ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας, πώς θα απαντούσατε;

Θα του έλεγα ότι καταλαβαίνω τον πόνο του γιατί κι εγώ τον συναντώ καθημερινά. Ίσως να μην φαίνεται πάντα, αλλά πίσω από τις πόρτες των ενοριών μοιράζονται τρόφιμα, φάρμακα και ρούχα. Δίνονται υποτροφίες. Έχω δει μητέρες να παίρνουν μια σακούλα με ψωμί και να λένε: «Σήμερα σωθήκαμε». Έχω δει φοιτητές να συνεχίζουν τις σπουδές τους γιατί κάποιος ανώνυμος πλήρωσε το ενοίκιό τους. Αυτές είναι οι σιωπηλές πράξεις της Εκκλησίας.

Ξέρω όμως ότι αυτά δεν φτάνουν. Οι ανάγκες είναι πολύ περισσότερες. **Η φτώχεια σήμερα χτυπά κυρίως τους νέους που παλεύουν με την ανεργία και με ένα αβέβαιο μέλλον. Γι' αυτό και η Εκκλησία δεν μπορεί να περιοριστεί μόνο στη φιλανθρωπία. Χρειάζεται συνεργασία με το Κράτος, την Τοπική Αυτοδιοίκηση και με την Κοινωνία. Μόνο έτσι μπορούν να βρεθούν λύσεις σταθερές και δίκαιες.**

Η Εκκλησία μας σε πανελλήνιο επίπεδο προσφέρει χιλιάδες θέσεις εργασίας στηρίζοντας την ελληνική οικογένεια και τον άνεργο νέο. Έχει ιδρύματα που προσφέρουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και κυρίως αξιοπρέπεια σε ασθενείς και ηλικιωμένους με πολύ χαμηλό κόστος. Μέσα από αυτά στηρίζει τις τοπικές οικονομίες. Κάνει ότι περισσότερο μπορεί σε εργασιακό, οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο στηρίζοντας τους ανθρώπους και με αυτό τον τρόπο. Το κύριο έργο της είναι το ποιμαντικό . Πρώτο μέλημα της είναι να μεταδώσει τον Χριστό στους ανθρώπους για να γεμίσει την ψυχή τους με δύναμη, ελπίδα, αισιοδοξία και χαρά ώστε να αντιμετωπιστούν οι δυσκολίες. Αποστολή της είναι να υπηρετεί τον άνθρωπο σε όλες του τις ανάγκες ψυχικές και σωματικές και για αυτό αγωνιζομαστε καθημερινά εντός αυτού του πλαισίου.

-Η Εκκλησία είναι «αδιάφορη» στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η περιοχή με κυρίαρχο την απολιγνιτοποίηση ή έχει άποψη και προτάσεις;

Η Εκκλησία δεν μένει αδιάφορη. Η απολιγνιτοποίηση δεν είναι μόνο ένα οικολογικό ζήτημα. Είναι κυρίως κοινωνικό πρόβλημα για τον τόπο μας. Χιλιάδες οικογένειες ζουν με τον φόβο της ανεργίας. Πολλοί νέοι βλέπουν ότι δεν έχουν μέλλον εδώ και σκέφτονται να φύγουν ή έχουν ήδη φύγει. Μια τέτοια μετάβαση δεν μπορεί να αφήσει πίσω της ερείπια. **Πρέπει να είναι δίκαιη και ανθρώπινη.**

Η φωνή μας είναι ξεκάθαρη. Ναι στην προστασία του περιβάλλοντος αλλά με σεβασμό στον άνθρωπο. Ναι στη δίκαιη μετάβαση αλλά με σχέδιο που κέντρο έχει τον άνθρωπο. Κατά την άποψη μας, η μετάβαση δεν είναι δίκαιη αλλά βίαιη. Αγαπούμε το περιβάλλον αλλά αυτό υπάρχει για να υπηρετεί τον άνθρωπο. Δεν μπορεί στο όνομα του σεβασμού στο περιβάλλον να μην σεβόμαστε τον άνθρωπο. Θέλουμε την πρόοδο, θέλουμε την ποιότητα του περιβάλλοντος, αλλά θέλουμε σχεδιασμό από την πολιτεία μας που θα στοχεύει στην παραμονή των νέων ανθρώπων και στην αξιοπρεπή διαβίωση τους. Οι νέοι χρειάζονται δουλειές και προοπτική. Με τα επιδόματα και με τις εργασιακές σεζόν δεν υπάρχει πρόοδος στη Δυτική Μακεδονία και σε περιοχές δίπλα στα σύνορα.

Η τοπική μας Εκκλησία είναι δίπλα σε κάθε προσπάθεια που φέρνει ανάπτυξη και πρόοδο. Συνεργάζεται και με τους δύο βαθμούς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Τόσο με την Περιφέρεια όσο και με τους Δήμους . Για να μείνει ζωντανός ο τόπος μας χρειάζεται σύμπνοια, ενότητα, σχεδιασμός, όραμα και κυρίως συνεργασία. Μόνο έτσι θα μπορέσει η περιοχή μας να σταθεί δυνατή και να προχωρήσει μπροστά, με έργα ανάκαμψης και ελπιδοφόρο μέλλον. Οι απόψεις και οι προτάσεις μας δεν είναι θεωρητικές αλλά πέρασαν στο στάδιο της υλοποίησης. Μπορείτε να επισκεφθείτε την Πτολεμαΐδα και τη Φλώρινα εκεί θα δείτε έργα που ξεκινούν και που θα στηρίξουν την τοπική αγορά και κοινωνία την επόμενη πενταετία. Το όφελος δεν είναι μόνο οικονομικό σε ότι αφορά την ανέγερση τους επειδή θα ξεπεράσει τα είκοσι εκατομμύρια ευρώ αλλά κυρίως ότι θα προσφέρει αρκετές μόνιμες θέσεις εργασίας. Αυτή είναι η δική μας συμμετοχή ως Εκκλησία για το αύριο της Δυτικής Μακεδονίας και των κατοίκων της. Είναι έργα πολιτισμού, λατρείας και φιλανθρωπίας. Στη διάθεσή σας οποιαδήποτε στιγμή θελήσετε να σας εξηγήσω αναλύοντας τα σχέδιά μας. Κλείνοντας τη συνέντευξη θέλω να σας διαβεβαιώσω ως επίσκοπος, ότι κανένα από τα προβλήματα που αφορούν τους κατοίκους της περιοχής μας δεν αφήνει αδιάφορη την Εκκλησία και τους επισκόπους της Δυτικής Μακεδονίας. **Η Εκκλησία υπάρχει όχι μόνο για να διακονεί τον άνθρωπο αλλά για να θυσιάζεται για τον καθένα από εμάς** όπως αυτό έπραξε και μας δίδαξε ο ίδιος ο Χριστός.

Πηγή: kozan.gr (Επιμέλεια Συνέντευξης Άρης Σαμαράς)